

РЕШЕНИЕ

№ 9830

гр. София, 12.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **13431** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ДОПК.

Образувано е по жалба на Т. Н. С., подадена чрез адв. Ч., срещу Решение № ПО-124/12.12.2025 г. на директора на ТД на НАП – С., с което са оставени без уважение подадените от него жалби с вх. № Ж-22-1610/05.12.2025 г. и вх. № Ж-22-1611/05.12.2025 г. срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С250022-023-0002895/20.10.2025 г. и ПНПОМ с изх. №С250022-023-0002945/23.10.2025 г., издадени от гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С. - Б. Х. - Т..

Релевират се доводи за незаконосъобразност на решението и издадените ПНПОМ доколкото последните са постановени преди започване на ревизионното производство. В тази връзка се подчертава, че искането на гл. инспектор по приходите за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ, както и издадените ПНПОМ предхождат датата на връчване ЗВР – 21.11.2025 г. Развити са и съображения за липса на предпоставки за реализиране на отговорността на жалбоподателя по чл. 19 ДОПК. Възражава се и относно изводите на приходните органи, че е невъзможно събирането на публичното вземане от дружеството, тъй като то не разполага с никакво имущество. В този смисъл се сочи, че в случая не е отчетено обстоятелството, че на публичния изпълнител при ТД на НАП – офис К. по изпълнителното дело на „Магнолия имоти“ ООД е представен погасителен план, който е обсъден и през м. 11.2025 г. са внесени 50000 лева. По този начин е нарушен общият принцип на служебното начало в административния процес, въведен с чл. 5 ДОПК, респ. чл. 9, ал. 2 АПК, което е основание за незаконосъобразност на решението. На последно място също така се твърди, че възбраните са наложени дори и върху несеквестрируема част по чл. 213, ал. 1, т. 4 ДОПК, като не е съобразено и

обстоятелството, че те са придобити по време на брака и са в режим на СИО и ½ идеална част не може да бъде предмет на възбрани, тъй като не са собственост на жалбоподателя.

В проведеното открито съдебно заседание оспорващият, чрез адв. Ч., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Моли за присъждане на разноски, за които представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – директорът на ТД на НАП-С., чрез юрк. Й., оспорва жалбата като неоснователна. Моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар поискан от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221525005693-020-001/17.10.2025 г. /л. 77, 78/, връчена на 21.11.2025 г. /л. 79/, е поставено началото на ревизионното производство на Т. Н. С. за установяване на отговорност по чл. 19 ДОПК за задължения за корпоративен данък за периода 01.01.2024 г. – 31.12.2024 г. на „Магнолия имоти“ ООД, ЕИК –[ЕИК].

С мотивирано искане № Р-22221525005693-039-001/20.10.2025 г. /л. 74-76/ на главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. до дирекция "Събиране" ТД на НАП – С. е поискано налагане на ПОМ с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, в следствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В искането е посочено, че „Магнолия Имоти“ ООД с ЕИК:[ЕИК] има установени и изискуеми задължения за корпоративен данък /КД/ по ГДД за 2024 г. в размер на 1 109 169,70 лв. и дългът е определен като несъбираем. За посочените задължения е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2025 г. Ревизиращият екип е установил от изследваните и анализирани данни, че задължението на „Магнолия Имоти“ ООД с ЕИК[ЕИК] за КД за 2024 г., декларирано с подадената ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО е формирано в резултат на реализирана от дружеството печалба от продажбата на собствен недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица]. Посоченото задължение не е внесено от страна на дружеството както в срока за доброволно изпълнение, така и към настоящия момент. С цел събиране на задължението за корпоративен данък за 2024 г. от страна на органите по приходите от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е наложен заповед на банковите сметки на дружеството, като съгласно получените отговори липсва авоар по сметките на „Магнолия имоти“ ООД, поради което действията насочени към събирането не са довели до резултат. Именно цитираното обстоятелство е послужило за предприемане на действия спрямо управителя на дружеството в качеството му на субект на отговорност на чл. 19 от ДОПК. За целите на образуваното ревизионно производство, при преглед на данните, налични в информационните масиви на НАП и на данните, съдържащи се в подадената от „Магнолия Имоти“ ООД справка по чл.73 от ЗДДФЛ е установено, че през 2024 г. в полза на посоченото физическо лице Т. Н. С. са изплащани доходи под формата на дивиденди в размер на 1 542 598,33 лв. т.е. в размер, съответстващ на дължимото от дружеството задължение за корпоративен данък. Предвид така установеното обстоятелство РЕ счита, че в резултат на действията на Т. Н. С. е извършено отклонение на имущество на дружеството „Магнолия Имоти“ ООД в негова лична полза, в резултат на отклонението юридическото лице е останало без активи и съответно е лишено от възможността да плаща задълженията си. Извършеното отклонение на парични активи в полза на управителя на задълженото юридическо лице е проявна форма на нормата по чл. 19, ал.2 от ДОПК, поради което с цел обезпечаване на събирането на задължението за КД на „Магнолия имоти“ ООД следва да бъдат предприети действия по събиране спрямо Т. Н. С..

С ПНПОМ с изх. №С250022-023-0002895/20.10.2025 г. са наложени следните предварителни обезпечителни мерки: Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА за сумата от 1 109 713,61 лв. и Ю. БЪЛГАРИЯ за сумата от 1 109 713,61 лв. Изпратени са запорни съобщения до банките с изх. № С250022-003- 0083929/20.10.2025 г., № С250022-003-0083930/20.10.2025 г., връчени по електронен път на 21.10.2025г. Получен е отговор от ТБ Ю., че запорът е наложен, няма предходни запори, но липсва информация за обезпечеността на вземането. От ОББ не е върнат отговор.

С Постановление с изх. № С250022-023-0002945/23.10.2025 г. са наложени следните предварителни обезпечителни мерки: 1. Възбрана върху следните недвижими имоти:

-1/2 идеална част от поземлен имот № 018210 по плана за земеразделяне на [населено място], ЕКАТТЕ 10820, [община], с начин на трайно ползване: Лозе, с площ от 21,396 дка, четвърта категория, местност Катърчер, площ 21396 кв.м, находящ се в [населено място], [община], област П. - местност Катърчер;

-1/2 идеална част от поземлен имот, Поземлен имот № 019014 по плана за земеразделяне на [населено място], ЕКАТТЕ 10820, [община], с начин на трайно ползване: Нива с площ от 4,222 дка, шеста категория, находящ се в местността Тикера, площ 4222 кв.м, находящ се в [населено място], [община], област П., местност Тикера;

- поземлен имот, Имот № 018215 по плана за земеразделяне на [населено място], ЕКАТТЕ 10820, [община], с начин на трайно ползване: Лозе с площ от 1.129 дка, четвърта категория, находящ се в местността Катърчер. Върху имота има следните ограничения: 32 . Нефтепровод от 300 до 500 мм, Охранителна зона на 100 м от двете му страни;

-поземлен имот, имот № 023052 по плана за земеразделяне на [населено място], ЕКАТТЕ 10820, [община], с начин на трайно ползване: Нива с площ от 3,272 дка, четвърта категория, находящ се в местността Орловица, площ 3272кв.м, находящ се в [населено място], [община], област П., местност Орловица.

Изпратено е заявление за вписване до Службата по вписванията-П. с изх. №С250022-153-0005690/23.10.2025 г., с отразено вписване на възбраната 29.10.2025 г.

ПНПОМ са издадени на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК и са връчени на упълномощено лице на 02.12.2025 г.

В срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК Т. Н. С. е оспорил пред директора на ТД на НАП С., горепосочените ПНПОМ, който с обжалваното в настоящото производство решение е оставил без уважение жалбите.

За да постанови този резултат решаващият административен орган е приел, че ПНПОМ са издадени от компетентен орган - публичен изпълнител, съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК, въз основа на мотивирано искане от орган по приходите, като са спазени изискванията за форма и съдържание на постановлението, посочени в чл. 196, във връзка с чл. 121, ал. 2 от ДОПК. Не са допуснати нарушения на чл. 121, ал. 1 и на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, а изложените в жалбата възражения са счетени за неоснователни и недоказани.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и

обосноваността на оспорения акт, дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 197, ал. 1 - 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на ПНПОМ.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съобразно разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

ПНПОМ са издадени от компетентен орган – гл. публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП, съгласно правомощията, предоставени с чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, като съгласно ал. 2 предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197, а съгласно ал. 3 предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Съгласно чл. 195, ал. 7 ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал. 3 на чл. 197 ДОПК абсолютни условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК обаче поставя като изискване за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане, следва да съответства на вземането на държавата. При определяне на обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и интересите на длъжника, като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК. Този принцип изисква упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най - необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на ал. 5 на чл. 6 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания за необходимостта от налагане на обезпечителната мярка. За всеки конкретен случай тя трябва да е

определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща тази произтичаща от преследваната от закона цел. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно следва да е мотивиран и обоснован. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията, визирани в чл. 196, ал. 1 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Налагане на мерките следва да е обосновано от органа съобразно преследваната от закона цел.

В случая, първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото, от оспорващия не са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения с ПНПОМ заповед.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди за тях да е издаден ревизионен акт като изпълнителен титул.

Настоящият състав намира, че в случая е налице третата хипотеза на чл. 197, ал. 3 ДОПК за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки предвид следното:

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 от ДОПК предполага наличието на образувано и висящо ревизионно производство. Съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК ревизията се образува с издаването на заповед за възлагане на ревизия. По силата на чл. 113, ал. 2 от ДОПК тази заповед следва да бъде връчена на данъчно задълженото лице. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. След като срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на ЗВР на ревизираното лице, следва изводът, че преди връчването на ЗВР, органите по приходите не могат да извършват никакви процесуални действия по ДОПК, включително да предприемат действия по налагане на предварителни обезпечителни мерки. При това положение, съдът счита, че е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, предвиждащи възможност за налагане на обезпечение въз основа на мотивирано искане, поискано от органа по приходите в хода на ревизията, която предпоставка в случая не е спазена. Целта на наличието на започнало ревизионно производство е да са налице надлежно събрани доказателства за наличието на бъдещи публични задължения и техния евентуален размер. В случая не е спорно, че ЗВР е връчено на 21.11.2025 г., а мотивираното искане за налагане на ПОМ е отправено до дирекция „Събиране“ в ТД С. на 20.10.2025 г., респ. предварителните обезпечителни мерки са наложени на 20.10.2025 г. и на 23.10.2025 г. Наложени са предварителни обезпечителни мерки при липсата на основната предпоставка по смисъла

на цитираната правна разпоредба – към датата на издаване на оспорените ПНПОМ не е налице в ход ревизионно производство, което е предпоставка за отмяната им.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че действително публичния изпълнител действа при обвързана компетентност, но това обстоятелство не го освобождава от задължението да извърши проверка за наличие на основанията по чл. 121, ал. 1 – 3, във връзка с чл. 195 и чл. 196 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки спрямо ревизираното лице.

С оглед изложеното, съдът приема, че е налице нарушение на чл. 121, ал. 1 от ДОПК при издаването на ПНПОМ с изх. № С250022-023-0002895/20.10.2025 г. и ПНПОМ с изх. № С250022-023-0002945/23.10.2025 г., поради което решението на директора на ТД на НАП С., с което тези мерки са потвърдени следва да се отмени като незаконосъобразно.

Разноски: Жалбоподателят претендира разноски по списък по чл. 80 ГПК / л. 133/, както следва: 10 лева внесена държавна такса /5,11 евро/ и 300 евро – заплатен адвокатски хонорар съгласно фактура № [ЕГН] от 27.01.2026 г. и разписка от 27.01.2026 г. /л. 134, 135/. Настоящият състав намира за неоснователно бланкетното възражение на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение претендирано от оспорващия доколкото счита, че същото е съобразено с фактическата и правната сложност на спора, както и осъществения обем защита от процесуалния представител.

Така с оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 305,11 евро.

Воден от горното и на основание чл. 197, ал. 3 ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПО-124/12.12.2025 г. на директора на ТД на НАП – С., с което са оставени без уважение жалби с вх. № Ж-22-1610/05.12.2025 г. и вх. № Ж-22-1611/05.12.2025 г., подадени от Т. Н. С., ЕГН – [ЕГН], срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250022-023-0002895/20.10.2025 г. и Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0002945/23.10.2025 г., издадени от гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С. - Б. Т.-Х..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на Т. Н. С., ЕГН – [ЕГН], сумата от 305,11 евро /триста и пет евро и единадесет евроцента/.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: